

възможность да са запознае съ ученицытъ си. Несъмнена истина е това, че когато ся поеве учителятъ първи пѣтъ въ класъ прѣдъ ученицытъ, то тѣзи послѣднитѣ напругагъ сичкитѣ си сили и способности за да ся *вгледжтъ* въ учителятъ, и по впечатлѣніето, което той произведе на тѣхъ, тѣ съдѣжтъ за него: страшенъ ли е той или не? Освѣнь туй, дѣцата щомъ постѣпѣжтъ въ училището немогѣтъ изведнѣжъ да слушжтъ преподаваніето, защото отъ дѣтето са изисква вниманіе а пакъ мѣстото (школата), новитѣ лица, съ които ще има работа, до толкова му привличжтъ вниманіето съ външността и новостята си, щото дѣтето неможе да си съсредоточи вниманіето и да слуша преподаваніето. Отъ тука ясно ся вижда, че ученикътъ треба да ся запознае първо съ чинитѣ на който ще сѣди, второ съ външността и обращеніето на учителятъ, че тогива да са захваща собственно ученіето. Ето защо е пуженъ вступителенъ урокъ. Продължителността на вступителниятъ урокъ зависи отъ умѣніето на учителятъ. Два, три вступителни урока сж достаточни да привикне дѣтето къмъ новото си положеніе; за прѣдмѣтъ могатъ да служжтъ сѣко едно нѣщо: учителятъ може да распита дѣцата, какъ ги вижжтъ (името имъ), на колко години сж, за какъ щиніятъ имъ животъ. Учителятъ ще види, че нѣкои си дѣца неможжтъ да си опрѣдѣлжтъ възрастьта; тукъ учителятъ ще имъ помогне. Учителятъ може да са увѣри да ли знажжтъ дѣцата да са кръстѣжтъ, или за вступителенъ урокъ може да служи наре-